

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.835 van 23 juli 2003
in de zaak A. 139.158/XII-3897.**

In zake : Lysiane ONCLINCX, in haar hoedanigheid van wettelijk
vertegenwoordiger van Audrey VANDENBRIELE,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Dillen,
kantoor houdende te 1050 Brussel,
Louizalaan 391/7

tegen :

VZW ONZE-LIEVE-VROUWINSTITUUT,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. Sobrie,
kantoor houdende te 3000 Leuven,
Leopoldstraat 30/101

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Lysiane ONCLINCX, “in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van Audrey Vandenbriele”, op 15 juli 2003 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de interne beroepscommissie in verband met de definitieve uitsluiting van Audrey Vandenbriele dd. 30 juni 2003”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brief van 17 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 juli 2003, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaten P. Dillen en E. De Caluwe, die verschijnen voor verzoekster, en van advocaat A. Sobrie, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de directeur ASO/BSO van het Onze-Lieve-Vrouwinstituut te Sint-Genesius-Rode met een op 23 mei 2003 aangetekend schrijven aan verzoekster ter kennis brengt, als tuchtmaatregel te hebben beslist “dat Audrey Vandenbriele definitief uitgesloten wordt van de school vanaf 01/09/2003”;

Overwegende dat, na bezwaar tegen de maatregel, de voorzitter van de interne beroepscommissie met een 30 juni 2003 gedateerd schrijven aan verzoekster meedeelt dat de beroepscommissie na beraadslaging op 28 juni 2003 heeft beslist “de maatregel te handhaven”; dat in bedoelde brief wordt verduidelijkt :

“De maatregel gaat in op 1 september 2003 zodat Audrey de kans kreeg om haar zesde jaar kantoor met vrucht te beëindigen en zodat er tijd is om naar een andere school te zoeken voor het schooljaar 2003-2004”;

Overwegende dat verzoekster een beslissing bestrijdt, de definitieve uitsluiting van een leerling bij tuchtmaatregel, genomen door een vrije onderwijsinstelling; dat de vraag rijst, ambtshalve, of de bestreden beslissing te beschouwen is als een administratieve rechtshandeling waarover de Raad van State vermag te oordelen in het kader van een annulatieberoep en, bijgevolg, van een vordering tot schorsing;

Overwegende dat verzoekster in het inleidend verzoekschrift betoogt dat het “bestreden besluit [...] een administratieve rechtshandeling [betreft] die aanvechtbaar is voor de Raad van State” en “dat het gaat om een eenzijdige administratieve rechtshandeling met individuele strekking [...] die beoogt rechtsgevolgen te hebben t.a.v. Audrey Vandenbriele”; dat de verwerende partij in de nota verklaart zich, wat de rechtsmacht van de Raad van State betreft, te willen gedragen naar de wijsheid van de Raad;

Overwegende dat de verwerende partij een vrije onderwijsinstelling is, opgericht op privé-initiatief; dat, wat de aard betreft van de verhouding tussen die instelling en haar leerlingen, de betrekking tussen beide partijen prima facie ontstaat door een overeenkomst; dat bijgevolg de rechtsverhouding tussen partijen in beginsel, zo lijkt, van contractuele aard is en geschillen over die contractuele rechtsverhouding burgerlijke rechten betreffen waarvoor overeenkomstig artikel 144 van de Grondwet uitsluitend de gewone rechter bevoegd is;

Overwegende dat instellingen die zijn opgericht door privé-personen, maar erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, optreden als administratieve overheden in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, mits hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden, meer bepaald door de eigen verplichtingen tegenover anderen eenzijdig te bepalen of door verplichtingen van die anderen eenzijdig vast te stellen; dat handelingen door deze instellingen gesteld het voorwerp kunnen zijn van een nietigverklaring wanneer die instellingen een deel van het openbaar gezag uitoefenen;

Overwegende dat verzoekster te dezen ter terechtzitting bevestigt, nu de bestreden uitsluiting is opgelegd met ingang vanaf 1 september 2003, dat haar dochter tijdens het schooljaar 2002-2003 het zesde jaar BSO Kantoor waarvoor zij was ingeschreven heeft mogen afwerken in de school van verwerende partij zonder van deelname aan examens te zijn uitgesloten; dat zij daarenboven verduidelijkt dat dit met vrucht is gebeurd en dat aan haar dochter door de delibererende klassenraad een A-attest is uitgereikt, zodat zij gerechtigd is zich voor een zevende jaar in te schrijven in eender welke school die dezelfde richting aanbiedt om haar studies voort te zetten; dat de Raad van State in de huidige stand van de procedure derhalve aanneemt dat de bestreden beslissing geen examenbeslissing is of op enige wijze betrokken kan worden op de studiebekrachtiging of de eventuele rechten op toelating tot het volgend leerjaar; dat de beslissing tot toepassing van de tuchtregels welke thans ter beoordeling aan de Raad wordt voorgelegd er bijgevolg een lijkt te zijn waaraan geen dwingende rechtsgevolgen zijn verbonden voor derden maar die integendeel louter te begrijpen is als behorende tot de regels van de interne organisatie van de onderwijsinstelling; dat zulke beslissing niet lijkt te kunnen worden beschouwd als een handeling welke deze instelling zou hebben verricht als administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de

Raad van State; dat de bestreden handeling derhalve niet vatbaar lijkt voor vernietiging door de Raad van State; dat die vaststelling de vordering tot schorsing, welke er het accessorium van is, onontvankelijk maakt; dat de vordering moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig juli 2003, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. VAN HAEGENDOREN.